

Oponentní posudek bakalářské práce

Ústav: Ústav jazyků
Student(ka): **Robert Albrecht**
Studijní program: Angličtina v elektrotechnice a informatice (B2655)
Studijní obor: Angličtina v elektrotechnice a informatice (2609R007)
Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Ing. Eva Ellederová**
Oponent bakalářské práce: **Mgr. Miroslav Kotásek, Ph.D.**

Akademický rok: **2017/18**

Název bakalářské práce:

Technologické inovační ekosystémy a příručka začínajícího podnikatele

Celkové hodnocení bakalářské práce:

Předloženou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.
Celkový počet bodů: 58.

Slovní hodnocení:

Diplomant hovoří úvodem své práce o skepticismu, s nímž se v době svého vzniku potýkalo Silicon Valley. Naznačuje také, že tento skepticismus se ukázal jako neopodstatněný a že Silicon Valley představuje „a completely new approach to business“ (s. 7). Musím se přiznat, že nesdílím diplomantův optimismus. Před „prasknutím“ dotcomové bubliny v Silicon Valley 80% internetových společností neprodukovalo žádný zisk. Podle nezávislých odhadů je dnes počet startupů, které negenerují zisk asi 70%. Můžeme se také ptát, zda podobné spekulativní investice jako v případě dotcomového boomu neuplatňovaly americké banky (třeba Lehman Brothers) také v případě „realitní bubliny“, jejíž „prasknutí“ a následné důsledky pro celosvětovou ekonomiku snad není třeba připomínat. Pokud to diplomant myslí vážně a „spekulace na zisk“, investice (byť i soukromé) na principu „ruské rulety“ jsou oním „novým přístupem k obchodu“ a tuto vizi neopomene s nadšením přivítat, je jasné, že si nebudeme rozumět, protože téměř vše, co napíše, já jsem nucen číst ironicky. Z toho také vyplývá, a já to otevřeně přiznávám, že nejsem „ideálním“ oponentem této práce. Jsem schopen rezignovaně přijmout myšlenku, že kapitalistický ekonomický systém periodicky střídá recesi s konjunkturou a že v důsledku aktivit spekulantů, bank a soukromých investorů se frekvence tohoto střídání zvyšuje. Nechápu však, proč je kvůli tomu zároveň třeba pět oslavné ódy na Silicon Valley, když např. o skutečných tocích peněz v oněch 70% startupů nevíme vůbec nic. O korporátních gigantech nemluvě. Je možné být v dnešní době tak ekonomicky naivní? Domníval jsem se, že nikoli.

Nechci uprát R. Albrechtovi právo na jiný názor. To, že se v daném případě nejedná jen o rozdíl názorů, podtrhává způsob, jímž je text po stylistické stránce právě v části zabývající se Silicon Valley formulován. Jedná se mnohdy o dogmatický, oslavný text, využívající lacinou manipulativní rétorikou: „nobody questions the influence of the high technology Mecca on the world“ (s. 9), která by se dle mého neměla v akademickém textu objevit. Nejsem si také jistý tím, zda lze v odborné práci nereflektovaně pracovat s americkým snem „from rags to riches“, který zde nabývá podoby „z garáže do smart office building“ nebo příběhu „o hackerovi, který to zmáknul“. Když už diplomant učiní případnou poznámku, jako třeba ve spojitosti s úlohou vojenských investic v oblasti rozvoje technologií, neváhá sáhnout ke krutému pragmatismu: „And in the end, when the conflict is over, a new technology finds some usefulness in the civil sector“ (s. 13). Často sklouzává k rétorickým otázkám, které v kontextu zkoumané problematiky nedávají přílišný smysl: „why are we not even more interested in conquering the unknown when it defines us as a human being?“ (s. 18). Podivná jsou jeho nicneříkající povšechná zobecnění o povaze „izraelského národa“, pro nějž „failure is a path to success“, o Izraelcích, kteří „as a nation are hardworking people“ (s. 20). Použití fotografie autora na s. 16 považuji za zbytečné a nefunkční. Pokud se chce autor v akademickém textu opřít o informace z osobního rozhovoru, může to text jistě oživit, Albrecht však tyto informace až příliš zdůrazňuje a

přikládá rozhovoru přílišnou závažnost.

V druhé části práce se mění tón i styl jazyka, když autor podává zprávu o brněnském „Startup Weekend Event“, což je událost „I would definitely recommend to attend“ (s. 24) (ocitáme se v žánru snad novinářské zprávy či recenze). Druhá část práce má být „manuálem“ či „učebnicí“ pro adepty, hledající způsoby, jak realizovat inovativní myšlenky v praxi v konkrétním brněnském prostředí. Na základě praktické zkušenosti ilustruje diplomant první kroky při plánování a evaluaci podnikatelského záměru. Tato část práce je asi nejzajímavější, přestože nepřináší nic nového a „manuály“ k dané problematice jistě již existují od autorů s většími zkušenostmi a erudicí. Vůbec nejlépe je možné hodnotit z celé práce popis situace v Brně. Pro podpoření hodnověrnosti uvedených informací bych očekával využití nějakých „tvrdých“, ekonomických nebo sociologických dat, jež by umožnila konečně naplnit cíl práce, jímž podle diplomanta je „analyzovat“ (s. 47). Já osobně jsem v celém textu na „analýzu“ nenarazil, práce je postavena na popisu, subjektivních dojmech a osobním zaujetí pro věc.

Práce je stylisticky neucelená, jako by člověk četl několik jednotlivých textů – Albrecht to konečně závěrem přiznává. Chybí jakékoli explicitní propojení jednotlivých pasáží, resp. zdůvodnění, proč pro analýzu situace v České republice je nutné zmiňovat situaci v Izraeli a USA, když legislativní, ekonomická a kulturní specifika jsou nesouměřitelná. Z těchto specifík se Albrecht věnuje v náznamu pouze specifickým kulturním, která jsou však z hlediska praktického „byznysu“ nejméně relevantní.

Otázky k obhajobě:

Mgr. Miroslav Kotásek, Ph.D.
Oponent bakalářské práce